DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 25 marca 1937 r.

Nr 8

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

OGŁOSZENIA.

228

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 12 marca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 13 marca 1937 r. Nr 18, poz. 118).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 12 marca 1937 r. (poz. 118).

Przekład.

PROTOKÓŁ TARYFOWY

Rząd Polski i Rząd Estoński, pragnąc popierać i rozwijać stosunki handlowe między obu krajami i powołując się na Traktat Handlowy i Nawigacyjny między Polską a Estonią z dnia 19 lutego 1927 r. oraz na Protokół Dodatkowy z dnia 5 lipca 1929 r., zgodziły się na następujące postanowienia:

1) Stawki celne polskie na następujące towary, pochodzące i przychodzące z Estonii nie będą wyższe od cyfr ustalonych poniżej:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg (w złotych)
116 z p. 6	szczupaki	26.— w okresie od 15.III.37 do 15.VI. 1937 r.
116 z p. 6	sandacze . . .	50.— w okresie od 1.IV.37 do 30.VI. 1937 r.
116 p. 7	leszcze	33.— w okresie od 1.IV.37 do 30.VI. 1937 r.
116 z p. 8	okonie	26.— w okresie od 1.IV.37 do 30.VI. 1937 r.
254	Ryby wędzone, suszone, oprócz osobno wymienionych:	
z p. 3	ryby wędzone: leszcze, również gatunek leszczy zwany „abramis vimba", sigi okonie	70.— w okresie od 15.III.37 do 31.XII. 1937 r.

2) Stawki celne estońskie na towary pochodzące i przychodzące z polskiego obszaru celnego do 31 grudnia 1937 r. nie będą wyższe od cyfr ustalonych poniżej:

Pozycja taryfy celnej estońskiej	Nazwa towaru	Cło od 1 kg brutto (w koronach estońskich)
159 p. 4	materiały wybuchowe, lonty i zapalniki	1.50
159 ex p. 4	za pozwoleniem Ministra Gospodarki i na warunkach specjalnych	0.05

3) Niniejszy Protokół będzie ratyfikowany a dokumenty ratyfikacyjne będą możliwie najprędzej wymienione w Warszawie.

Wejdzie on w życie 30 dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie ważny do dnia 31 grudnia 1937 r.

Sporządzono w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

W. Przesmycki *Fr. Akel*

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 lutego 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 3 taryfy celnej wywozowej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) otrzymuje brzmienie następujące:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
3	Stare żeliwo, żelastwo, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, z wyjątkiem odpadków blachy białej	10.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 marca 1937 r. Nr 17, poz. 113).

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1937 r.

w sprawie utworzenia podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein", Spółka Akcyjna w Warszawie.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie tworzy się w siedzibie przedsiębiorstwa: Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein" Spółka Akcyjna w Warszawie podurząd celny pod nazwą: „Podurząd Celny w Warszawie — Zakłady Mechaniczne Lilpop, Rau i Loewenstein".

Urzędem macierzystym tego podurzędu jest Urząd Celny w Warszawie.

§ 2. Do zakresu działania podurzędu należy w przywozie odprawa celna wszystkich towarów, stanowiących surowce, półfabrykaty i gotowe wyroby, przeznaczone do przerobu i zużycia w Zakładach Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein", w wywozie zaś odprawa celna towarów wyprodukowanych w zakładach wymienionego przedsiębiorstwa i wysyłanych przez nie za granicę.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 10 marca 1937 r. Nr 17, poz. 114).

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 marca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie za granicę nasion roślin strączkowych oraz grochu polerowanego.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie za granicę niżej wymienionych standaryzowanych nasion roślin strączkowych oraz grochu polerowanego, przyznaje się zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wytwarzania tych towarów, nawozy, materiały pomocnicze, narzędzia i maszyny, według następujących norm:

1) za 100 kg grochu (poz. taryfy celnej przywozowej 9), fasoli,

bobu, soczewicy, wyki, peluszki, bobiku . . . . . zł 3.—
2) za 100 kg grochu polerowanego również w połówkach (poz. tar. cel. przywozowej 29) . . zł 4.50.

Warunkiem przyznania zwrotu cła, zgodnie z przepisami ustępu 1 paragrafu niniejszego, jest uzyskanie w tym celu przez stronę zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Przez wagę podaną w ustępie pierwszym paragrafu niniejszego rozumie się wagę netto.

§ 2. Przewidziany w § 1 rozporządzenia niniejszego zwrot cła nie ma zastosowania przy wywozie grochu, fasoli, bobu, soczewicy, wyki, peluszki i bobiku, wyprodukowanych w polskiej części Górnego Śląska a wywożonych do niemieckiej części Górnego Śląska w myśl przepisów art. 218 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 371).

§ 3. Do odprawy wywozowej za zwrotem cła towarów, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, są uprawnione wszystkie urzędy celne kolejowe, morskie oraz rzeczne, położone na polskim obszarze celnym.

§ 4. Na dowód przyznania zwrotu cła urząd celny, dokonywający odprawy wywozowej, wystawi kwit wywozowy na podstawie wymienionego w § 1 zaświadczenia eksportowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu po stwierdzeniu wywozu towaru za granicę.

§ 5. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, ważne są w ciągu miesiąca od daty ich wystawienia i służą do otrzymania w gotówce przyznanego zwrotu cła.

Do realizacji kwitów wywozowych, wystawionych na podstawie rozporządzenia niniejszego, upoważnione są, w okresie do dnia 31 marca 1937 r., urzędy celne w Warszawie, Poznaniu i Lwowie. W okresie od dnia 1 kwietnia 1937 r. kwity wywozowe będą realizowane przez dyrekcje ceł, którym podlegają urzędy celne, wystawiające te kwity, z tym jednak, że w Dyrekcji Ceł w Warszawie, będą realizowane również kwity wywozowe, wystawione przez urzędy celne położone w okręgu Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 6. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala i ogłasza w dzienniku urzędowym „Monitor Polski" wykaz organizacji, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych wystawianych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (§ 1).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1937 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 marca 1937 r. Nr 19, poz. 126).

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 23 lutego 1937 r.

o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XVI Międzynarodowym Targom w Poznaniu, IX Targom Katowickim i Targom Gdańskim.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XVI Międzynarodowych Targach w Poznaniu w czasie od 2 do 9 maja 1937 r. włącznie, na IX Targach Katowickich w czasie od 16 maja do 1 czerwca 1937 r. włącznie i na Targach Gdyńskich w czasie od 20 czerwca do 4 lipca 1937 r. włącznie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod tymi samymi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych wyżej targach, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na targach wymienionych w § 1, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi,

określone w §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu właściwych targów, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie—stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych targach, tudzież osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 marca 1937 r. Nr 19, poz. 124).

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 lutego 1937 r.

o zmianie czasu urzędowania niektórych posterunków celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. Czas urzędowania posterunku celnego w Henrykowie w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu określa dołączony do niniejszego zarządzenia załącznik.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1937 r.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1936 r. („Monitor Polski" z 1937 r. Nr 7, poz. 11) w pozycji, dotyczącej posterunku celnego w Henrykowie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 lutego 1937 r. (poz. 233).

GODZINY URZĘDOWE

w porze letniej	w porze zimowej
I. dla ruchu osobowego	
a) w poniedziałki i środy	
7 — 12	8 — 12
b) w soboty	
7 — 12	8 — 12
14 — 17	13 — 17
II. dla odprawy wywozowej drzewa	
w środy	
9 — 12	9 — 12
14 — 18	14 — 18

oraz w razie potrzeby w godzinach, wyznaczonych dla ruchu osobowego.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 8 marca 1937 r. Nr 54, poz. 76).

234

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1937 r.

o zmianie czasu urzędowania niektórych posterunków celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam, co następuje:

§ 1. Dla posterunku celnego w Masłowie w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu ustala się następujące godziny urzędowe:

a) w porze letniej w dni powszednie od 8 do 12 i od 14 do 18 oraz w niedziele i święta od 8 do 12 i od 15 do 20;

b) w porze zimowej w dni powszednie oraz w niedziele i święta od 8 do 11 i od 14 do 17.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 marca 1937 r.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385) w poz. 47 wykazu urzędów i posterunków celnych okręgu administracyjnego Dyrekcji Ceł w Poznaniu, zmienionej częściowo zarządzeniami Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 31 z 1936 r.) i z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Monitor Polski Nr 105, poz. 192).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 marca 1937 r. Nr 62, poz. 91).

235

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 marca 1937 r.

ustalające dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi.

Na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę przedsiębiorstw bankowych, uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi w zakresie wszystkich czynności, wymienionych w § 1 ust. (3) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 419)

1) Dom Bankowy O. Grüss we Lwowie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 marca 1937 r. Nr 62, poz. 90).

236

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 8 marca 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 4% Premiowej Pożyczki Dolarowej serii III.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1930 r. w sprawie wypuszczenia serii III premiowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 438), w dniu 1 marca 1937 r. zostało wylosowanych 100 premii na ogólną sumę 75.000 dolarów według niżej podanych wielkości premii i numerów obligacji:

40.000 dol.
843648

8.000 dol.
1263602

po 3.000 dol.
390983, 800346, 1014184

po 1.000 dol.
362716, 432225, 741551, 1139980, 1459793

po 500 dol.
66503, 143848, 261221, 559843, 1232387
78760, 246648, 373384, 979515, 1267739

po 100 dol.

12541	345620	659866	1140873
15714	353342	678665	1143209
29676	354693	719940	1180348
50797	365475	726955	1182468
74277	388585	744427	1202619
76097	406070	767674	1214643
91254	406134	792887	1238990
99045	448981	854312	1267170
176914	451859	928787	1325242
188025	467983	960740	1338023
196953	473690	967736	1349171
202069	479950	975020	1372918
202596	509756	975693	1413584
226969	529200	1000133	1415663
241782	577942	1029269	1428014
243906	584981	1048553	1429869
247763	595360	1082211	1432694
259725	596564	1085315	1464554
283480	610424	1116854	1482288
303802	626956	1132692	1487432

Ogółem wylosowano 100 premii na sumę 75.000 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 11 marca 1937 r. Nr 57, poz. 83).

237

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 12 marca 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II z r. 1935.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 5, 6, 8 i 9 marca 1937 r. 1200 premii do obligacji 3% Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II z r. 1935 na ogólną sumę 949.000 złotych w złocie; numery serii i numery obligacji, na które padły premie, i ich wielkość podane są w załączniku do niniejszego numeru Monitora Polskiego.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 17 marca 1937 r. Nr 62, poz. 89).

238

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 marca 1937 r.

w sprawie wylosowanych obligacji 7% Pożyczki Kolejowej.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia kolei Lwów — Granica Państwa pod Śniatyniem - Załuczem (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 426) zostały wylosowane do umorzenia z dniem 1 marca 1937 r., zgodnie z planem umorzenia, ustalonym w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 679) obligacje 7% Pożyczki Kolejowej, oznaczone następującymi numerami emisyjnymi:

817	2732	4152	5532	8057	10318	12199
1060	2783	4185	5562	8129	10427	12277
1092	3029	4187	5650	8177	10491	12312
1123	3039	4201	5705	8281	10689	12371
1128	3094	4280	5795	8465	10956	12648
1198	3120	4434	5796	8485	11066	12712
1231	3171	4492	5814	8604	11090	12762
1481	3190	4578	5856	8686	11160	12793
1618	3246	4640	5944	9270	11214	12883
1643	3325	4749	6221	9313	11405	12945
1762	3370	4754	6402	9398	11594	12968
1863	3541	4795	6454	9399	11595	13069
1925	3643	4853	6491	9423	11668	13334
1992	3661	4871	6506	9545	11681	13711
2038	3764	4901	6703	9631	11718	13850
2045	3784	5166	6926	9659	11760	13911
2056	3787	5207	6970	9720	11767	13930
2262	4006	5251	7032	9738	11786	13973
2372	4033	5262	7383	9845	11787	14043
2439	4062	5302	7547	9918	12041	14084
2505	4074	5373	7636	10150	12132	14352
2568	4077	5451	7727	10208	12190	14428

14440	15094	15904	16802
14465	15332	15948	16929
14586	15337	16025	17026
14617	15366	16036	17035
14770	15390	16103	17275
14841	15412	16206	17288
14971	15493	16606	17289
15039	15504	16626	
15057	15800	16768	

Ogółem wylosowano 188 sztuk, każda wartości nominalnej 500 zł w złocie, na ogólną sumę nominalną 94.000 złotych w złocie.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 marca 1937 r. Nr 55, poz. 79).

239

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 5 marca 1937 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomosci, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694) zostały w drodze losowania w okresie czasu od 4 do 25 lutego 1937 r. umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

NNr	Data wylosowania	NNr	Data wylosowania
67	— 4.II. 1937 r.	25162	— 4.II. 1937 r.
318	— 11. „ „	27548	— 25. „ „
620	— 18 „ „	29513	— 4. „ „
5564	— 11. „ „	29711	— 4. „ „
9157	— 18. „ „	31031	— 11. „ „
9311	— 11. „ „	31241	— 25. „ „
10072	— 11. „ „	33560	— 25. „ „
10073	— 11. „ „	34400	— 25. „ „
10517	— 4. „ „	34836	— 4. „ „
17003	— 18. „ „	36004	— 18. „ „
17384	— 25. „ „	38448	— 18. „ „
17606	— 18. „ „	39202	— 18. „ „
18900	— 4. „ „		
20459	— 11. „ „		
20775	— 25. „ „		
24594	— 25. „ „		

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 10 marca 1937 r. Nr 56, poz. 80).

240

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 marca 1937 r.

L. D. III. 1501/4/37.

w sprawie opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu zmieniając częściowo zarządzenie z dnia 9 sierpnia 1933 r. N. D. III. 12672/6/33 r. w sprawie zarachowywania opłat na rzecz Funduszu Pracy, ustanowionych art. 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23 i 26 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz 163) a wpłacanych do Kas Urzędów Skarbowych w myśl §§ 3, 6, 7, 8, 11, 12 i 15 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 22 p. 176) zarządza: przyjęte na rzecz Fudnuszu Pracy, a przewidziane w wyżej wymienionych rozporządzeniach opłaty wraz z odsetkami po potrąceniu ewentualnych zwrotów, Kasy Urzędów Skarbowych począwszy od dnia 1 kwietnia 1937 r. przelewać będą na podstawie własnej noty rozchodowej, na konto czekowe w P. K. O. terytorialnie właściwego Wojewódzkiego Biura wzgl. Ekspozytury Funduszu Pracy w terminach, przewidzianych w § 20 określonego rozporządzenia.

Na odwrotnej stronie środkowej części blankietu nadawczego (dowodzie wpłaty), jak również na potwierdzeniu dla wpłacającego należy bezwględnie podać zestawienie przelanych sum według ich rodzaju.

Delegaci Biura Głównego, Wojewódzkich Biur wzgl. Ekspozytur Funduszu Pracy, na podstawie pisemnego upoważnienia, dla celów służbowych, mogą korzystać z materiałów rachunkowych, pozostających w kasach Urzędów Skarbowych lub Izbach Skarbowych (uzgadnianie przekazywanych sum, robienie wyciągów itp).

Izby Skarbowe potwierdzają, na podstawie ogólnych postanowień przepisów rachunkowo-kasowych zgodność przesyłanych przez Wojewódzkie Biura wzgl. Ekspozytury Funduszu Pracy rocznych wyciągów wpływów, opłat, przekazywanych przez Kasy Urzędów Skarbowych, przy czym na wyciągach tych, w odpowiednich rubrykach przy odnośnych kasach Urzędów Skarbowych, podają salda na dzień 1 kwietnia każdego roku, pobranych w czasie od 16 — 31 marca opłat na rzecz Funduszu Pracy.

Sposób rachunkowego ujęcia opłat na rzecz Funduszu Pracy zarachowywanych na Fundusz specjalny pod nazwą „Fundusz Pracy" unormowany zarządzeniem z dnia 9 sierpnia 1933 r. N. D. III. 12672/6/33, utrzymuje się w mocy z tym, że dowody rachunkowe wraz z dziennikami specjalnymi, zgodnie z § 10 przepisów rachunkowo-kasowych dla wydziałów rachunkowo-kasowych dla Izb Skarbowych, po scenzurowaniu pozostają w Izbach.

Wykaz kont czekowych Wojewódzkich Biur wzgl. Ekspozytur Funduszu Pracy załącza się.

Dyrektor Departamentu:
(—) Nowak.

WYKAZ
numerów kont w P. K. O. Wojewódzkich Biur i Ekspozytur F. Pracy.

L. p.	Nazwa	Nr konta w P.K.O.
1.	Wojewódzkie Biuro w Białymstoku . .	146 343
2.	„ „ w Brześciu n/B. . .	146.146
3	„ „ w Katowicach . .	303 035
4.	„ „ w Kielcach . . .	146.320
5.	Wojewódzkie Biuro w „	
	Ekspozytura w Sosnowcu . . .	300 401
6.	Wojewódzkie Biuro w Krakowie . . .	404 808
7.	„ „ w Lublinie	146.310
8.	„ „ we Lwowie . . .	505 200
9.	„ „ w Łodzi	145.333
10.	„ „ w Poznaniu . . .	206.735
11.	„ „ w Łucku	146.292
12.	„ „ w Stanisławowie . .	505 100
13.	„ „ w Tarnopolu . . .	505.450
14.	„ „ w Toruniu	146.350
15.	Wojewódzkie Biuro w „	
	Ekspozytura w Gdyni	200.970
16.	Wojewódzkie Biuro na m. st. Warszawę ul. Ś-to-Krzyska 25	9.866
17	Wojewódzkie Biuro w Warszawie (na Województwo Warszawskie) ul. Chmielna 10)	30 377
18.	Wojewódzkie Biuro w Wilnie	144.999
19.	„ „ w Nowogródku . .	145.222

241

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 marca 1937 r.

L. D. III. 2501/4/37

w sprawie zasad prowadzenia dzienników kasowych oraz ewidencji blankietów pokwitowań kasowych, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach, oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych (Opłat Stemplowych).

W uzupełnieniu zarządzenia i wskazówek zawartych w okólniku do wszystkich izb skarbowych (Wydziału Skarbowego) z dnia 30 listo-

pada r. ub. Nr D. III. 17562/4/36 w sprawie ksiąg bierczych i dzienników swecjalnych podatków i opłat stemplowych na okres budżetowy 1937/38 r. — Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Z dniem 1 kwietnia r. b. kasy urzędów skarbowych (opłat stemplowych) będą prowadziły następujące dzienniki specjalne:

a) Dziennik specjalny Nr 1 — wpłat gotówkowych;
b) Dziennik specjalny Nr 2 — wpłat bezgotówkowych;
c) Dziennik specjalny Nr 3 — za świadectwa przemysłowe.

Dziennik specjalny Nr 1 składa się z 3-ch formularzy: pokwitowania, odbitki pokwitowania i właściwego dziennika. Pokwitowanie wydaje się płatnikowi, jako dowód uiszczenia należności, odbitka pokwitowania służy wyłącznie dla wewnętrznych potrzeb kasy, a dziennik — dla rejestrowania w chronologicznym porządku wpłat, uskuteczniannych w gotówce bezpośrednio w kasie, w drodze przekazu pocztowego (listu wartościowego) lub papierami wartościowymi.

2) Należności uiszczane w obrocie gotówkowym zapisuje kasa do dziennika specjalnego Nr 1, który zakłada się w osobnych zeszytach, przeznaczonych dla następujących podatków i opłat:

a) podatku gruntowego, daniny majątkowej i należności ewidencyjnych;
b) podatku od nieruchomości;
c) podatku przemysłowego od obrotu;
d) podatku dochodowego z działu I ustawy;
e) podatku dochodowego z działu II ustawy, oraz specjalnego podatku od wynagrodzeń;
f) opłat stemplowych;
g) opłat na rzecz Funduszu Pracy;
h) podatku od lokali (Śląskiego Funduszu Gospodarczego);
i) podatku od kapitałów i rent, od energii elektrycznej, kar i grzywien, podatków zniesionych, podatku spadkowego i od darowizn, majątkowego, od placów budowlanych oraz dla podatku przemysłowego w formie świadectw przypisanego w księdze bierczej.

3) Dziennik specjalny Nr 2, przeznaczony dla rejestrowania wpłat, dokonanych w obrocie bezgotówkowym, zakłada się i prowadzi w osobnych zeszytach, przeznaczonych dla tych podatków, dla których zakłada się i prowadzi osobne zeszyty dziennika specjalnego Nr 1; dla wpływów za świadectwa przemysłowe (z orzeczeń karnych) zakłada się osobny zeszyt dziennika specjalnego Nr 2, do którego zapisuje się poszczególne wpłaty w obrocie bezgotówkowym, oraz dotyczące sumy dzienne wpływów w gotówce z dziennika specjalnego Nr 1 (patrz wyżej pod 2) lit. i).

4) Dla wpływów za świadectwa przemysłowe (bez wymiaru) — jest przeznaczony dziennik specjalny Nr 3; prowadzi się go przebitkowo w 2-ch egzemplarzach. Odbitkowy egzemplarz dziennika pozostaje w kasie.

5) Zasady prowadzenia i zamykania dzienników, ustalone w §§ 58 i 59 przepisów dla kas, mają zastosowanie do dzienników specjalnych Nr 1, 2 i 3 ze zmianami wprowadzonymi niniejszym zarządzeniem, oraz wypływającymi ze wskazówek podanych na okładkowej stronicy dziennika specjalnego Nr 2.

Dziennik ogólny przychodu i rozchodu, dziennik zbiorowy oraz dzienniki znaków wartościowych prowadzą kasy nadal — na ogólnych zasadach.

6) Sprostowania mylnych zarachowań przeprowadza się w dzienniku specjalnym Nr 2 i ew. Nr 3 w sposób ustalony w przepisach dla kas urzędów skarbowych.

7) Ewidencję (ilościową) przychodu, rozchodu i pozostałości blankietów pokwitowań z dziennika specjalnego Nr 1 wzór Nr 4 prowadzi się w ogólnym dzienniku przychodu (przedz. 2 i 4); ewidencję przychodu, rozchodu i pozostałości blankietów świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych prowadzi się w przedziałkach 3, 4 i 5 dziennika specjalnego Nr 3.

Przy zakładaniu wzmiankowanych dzienników na miesiąc następny — przenosi się do nowego zeszytu, jako pierwszy zapis, pozostałość (ilość) blankietów z ubiegłego miesiąca.

Przychód blankietów zapisuje się w tych dziennikach atramentem czerwonym.

W związku z tym zawiesza się odpowiednie postanowienia § 59 (p. 3) i § 76 przepisów dla kas, dotyczące prowadzenia ewidencji wymienionych wyżej blankietów w osobnym zapisku druków podlegających ścisłemu zarachowaniu (wzór 13).

8) Dzienniki specjalne Nr 1 i pokwitowania kasowe wzór Nr 4 po zakończeniu czynności kasowych mają być przechowywane w skarbcu (§ 2 p. 2) przepisów dla kas.

W zależności od miejscowych warunków wymienione wyżej dzienniki specjalne tudzież zapasy druków dziennika specjalnego Nr 1 i blankietów pokwitowań wzór Nr 4, niezbędne na następny dzień, mogą być za zezwoleniem izby skarbowej (Wydziału Skarbowego) przechowywane poza skarbcem, w lokalu kasowym, w odpowiednio zabezpieczonym schowku lub w szafie ogniotrwałej.

9) Przy likwidowaniu wpłat z tytułu podatków i opłat mają zastosowanie postanowienia § 16 przepisów dla kas, z tym, że:

a) urzędnik likwidujący wypełnia przebitkowo za pomocą kalki wszystkie trzy formularze dziennika specjalnego Nr 1, oznaczając w lewym górnym brzegu kolejną pozycję dotyczącego dziennika (zeszytu), a w górnym prawym brzegu nr kolejny księgi bierczej, odkontowuje wpłatę (datę, pozycję dziennika i kwoty należności) w księdze bierczej — bezpośrednio po wpisaniu wpłaty do dziennika specjalnego Nr 1,

po czym pokwitowanie i odbitkę pokwitowania doręcza kasjerowi (skarbnikowi). W sposób analogiczny należy utrzymać kolejność dokonywania zapisów w dzienniku specjalnym Nr 2 i w księdze bierczej.

10) Sumy wpłat w drodze przekazów pocztowych (listów wartościowych) zapisuje się do dziennika specjalnego Nr 1 na ogólnych zasadach — z zaznaczeniem w treści formularzy: „przekazem pocztowym", lub „listem wartościowym" (§ 51 ust. 1).

Wypełnione pokwitowanie przesyła się płatnikowi przez pocztę.

11) Przy uiszczaniu wpłat papierami wartościowymi w treści formularzy dziennika specjalnego Nr 1 należy wymienić rodzaj papierów wartościowych i ilość kuponów, powołując przy tym dotyczącą pozycję dziennika ogólnego rozchodu — w poprzek przedziałek kwotowych w formie klauzuli „wpł. oblig. . . . . . % . . . z . . . . kuponami, poz. dz. rozch. . . . .".

12) Przy wpłatach w obrocie bezgotówkowym pokwitowań kasowych nie wydaje się. Na prośbę płatnika sposób zarachowania wpłaconej w obrocie bezgotówkowym kwoty stwierdza się na dotyczącym potwierdzeniu dla wpłacającego P. K. O. lub wydaje się osobne zaświadczenie, stwierdzające sposób zarachowania wpłaty w obrocie bezgotówkowym.

13)Przy wpłatach należności, nie przypisywanych w księdze bierczej, zaznacza się w dzienniku specjalnym Nr 1 i Nr 2, w miejscu przeznaczonym dla oznaczenia numeru kolejnego księgi, znak „Np".

14) Do pokwitowań dziennika specjalnego Nr 1 mają zastosowanie postanowienia §§ 17 i 20 przepisów dla kas.

Pokwitowania i odbitki pokwitowań dziennika specjalnego Nr 1 unieważnione z powodu zepsucia, nieopłacenia lub nie wykorzystania w pełni w ostatnim dniu miesiąca ostatniego arkusza dziennika specjalnego Nr 1 — pozostawia się w zeszycie lub przytwierdza do dotyczącej pozycji dziennika; unieważnione pokwitowania wzór Nr 4 dołącza się do ogólnego dziennika przychodu z zaznaczeniem w nim (w końcu) ilości oraz numerów zepsutych blankietów.

W związku z tym zawiesza się postanowienia punktu 3 § 17 przepisów dla kas.

15) Postanowienia § 19 przepisów dla kas, dotyczące dowodów wpłaty, mają zastosowanie do formularza „odbitka pokwitowania" z dziennika specjalnego Nr 1.

Sumy wpływów w gotówce i ilości zużytych blankietów pokwitowań (z dzien. spec. Nr 1 i wzór Nr 4) oraz świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych mają być codziennie zestawione przez kasjera i uzgodnione według dzienników kasowych na podstawie odpowiednio posegregowanych dowodów przychodowych.

16) Dopłaty do świadectw przemysłowych wyższej kategorii (bez wymiaru) oraz wydane w związku z tym i na podstawie (w zamian) potwierdzeń dla wpłacającego P. K. O. blankiety świadectw przemysłowych (§ 40 p. 5 i § 41 p. 1 przep. dla kas) — zapisuje się do dziennika specjalnego Nr 3 — z powołaniem w przedziałce 2-ej i w odbitce dziennika — przy pozycji zapisu pierwotnego — odpowiednich dat o zamianie lub wydaniu świadectwa.

W przedziałkach 11—16 wymienionego wyżej dziennika wyprowadza się tylko sumy dzienne, ustalone w stosunku procentowym na podstawie deklaracyj płatników.

17) Przy zapisywaniu wpłat do odpowiednich zeszytów dziennika specjalnego Nr 1, należy:

a) sumy podatku gruntowego wykazywać w przedziałce zatytułowanej „podatek", daninę majątkową w następnej wolnej przedziałce, a należności ewidencyjne w przedziałce zatytułowanej „zaliczki i przedpłaty",

b) scalony podatek przemysłowy od obrotu wykazywać w wolnej przedziałce,

c) opłaty na rzecz Funduszu Pracy, pobierane przy podatku dochodowym wykazywać w dzienniku specjalnym Nr 1, przeznaczonym dla podatku dochodowego; w związku z tym wzmiankowane opłaty będą przypisywane na dotyczącym koncie płatnika, w przeznaczonej dla podatku dochodowego księdze bierczej (M. Sk. 846), która zawiera odpowiednią ilość wolnych przedziałek; w szczególności opłaty na rzecz Funduszu Pracy i dotyczące odsetki, pobrane na obszarze Województw, w których są pobierane dodatki komunalne do podatku dochodowego, mają być zapisywane w przedziałce 2 dziennika specjalnego Nr 1, oraz w przedziałce 28 księgi bierczej z zaznaczeniem przy kwocie odsetek: „ods"; w pozostałych województwach dla opłat na rzecz Funduszu Pracy i odsetek należy wykorzystać przedziałki, przeznaczone dla dodatków i odsetek samorządowych,

d) w przedziałce zatytułowanej „podatek" zapisywać podatek dochodowy z działu II, przypisywany w księdze bierczej, a w przedziałce następnej w dwóch kwotach podatek dochodowy nie przypisywany w księdze bierczej i podatek specjalny.

We wszystkich przypadkach wykorzystywania wolnej przedziałki i innych przezdziałek dla segregowania wpływów według rodzaju należności, w dotyczącej przedziałce, obok lub nad dotyczącą kwotą należy zaznaczać rodzaj tej należności, używając skrótów.

18) Po zakończeniu czynności kasowych wprowadza się w przedziałkach kwotowych dziennika specjalnego Nr 1 tylko sumy dzienne i ilości zużytych pokwitowań; ogólne sumy należności i ilości pokwitowań przenosi się z tego dziennika do odpowiednich zeszytów dziennika specjalnego Nr 2 — zgodnie z ustalonymi w niniejszym zarządzeniu zasadami i wskazówkami, podanymi na okładkowej stronicy dziennika specjalnego Nr 2.

19) Wpływy podatków, w których mieszczą się udziały samorządowe, zapisuje się do dziennika specjalnego Nr 2 do odpowiednich przedziałek, przeznaczonych dla każdego miasta oddzielnie; w osobnej przedziałce zapisuje się wpływy z gmin wiejskich. W osobnych przedziałkach wyodrębniać należy wpływy scalonego podatku przemysłowego od obrotu; podatek dochodowy z dz. 1 należy wykazywać w dwóch przedziałkach: osobno wpływy z lat podatkowych do roku podatkowego 1935 włącznie i (oddzielnie) od roku podatkowego 1936 włącznie.

W dziennikach specjalnych Nr 2, przeznaczonych dla podatków, w których mieszczą się udziały, wyprowadza się sumę ogólną podatku i osobno sumy przypadające samorządom.

Ogólne ilości zużytych pokwitowań przenosi się codziennie z dziennika specjalnego Nr 2 do ogólnego dziennika przychodu (przedz. 4).

20) Zestawione w dziennikach specjalnych Nr 2 i w sprawozdaniu wzór Nr 34 (do § 81 przepisów dla kas) miesięczne sumy wpływów podatków i opłat, przypisanych w księgach bierczych, mają być po upływie każdego miesiąca uzgodnione z ogólnymi sumami uiszczeń, wyprowadzonymi w każdym i ostatnim tomie ksiąg bierczych, w sposób ustalony w powołanym na wstępie zarządzeniu, którego treść zostanie podana kasom przez izby skarbowe.

W związku z tym zawiesza się postanowienia punktu 8 i 9 § 64 przepisów dla kas urzędów skarbowych.

21) Do dnia 10 października r. b. kasy urzędów skarbowych oraz lutsratorzy kas przedłożą przełożonym izbom (Wydziałowi Skarbowemu) uwagi i wnioski zarówno co do dodatnich jak i ujemnych wyników zastosowania nowych dzienników w przeciwstawieniu do dzienników specjalnych i osobnych pokwitowań wzór Nr 4, stosowanych w okresie budżetowym 1935/36 i 1936/37. Powyższe uwagi i wnioski, zestawione według rodzaju podniesionych uwag i wniosków, przedłożą izby skarbowe (Wydział Skarbowy) Ministerstwu Skarbu w terminie do 25 października r. b.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

242

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 marca 1937 r.

L. D. III. 16793/4/36 r.

w sprawie sporządzenia sprawozdań o podatkach bezpośrednich, opłatach stemplowych i daninach pokrewnych.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz do Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych.

Do przesłanego przy zarządzeniu z dn. 26 maja r. ub. L. D. III. 6684/4/36 schematu sprawozdania wzór Nr 34 o wpływach z podatków bezpośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn oraz podatku od lokali i od placów budowlanych wprowadza się poczynając od 1 kwietnia r. b. następujące zmiany:

I. Wpływy z tytułu podatku wojskowego, od niektórych zajęć zawodowych i daniny lasowej należy zarachowywać i wykazywać w grupie A, w nowootwartym tytule: „Podatki zniesione" (Dz. 6, rozdz. 6 budżetu Ministerstwa Skarbu).

II. W sposobie zarachowywania wpływów w grupie B wprowadza się następujące zmiany:

Zniesiono tytuły budżetowe w opłatach stemplowych: „od rachunków" i „od skrzynek depozytowych"; wpływy te należy zarachowywać i wykazywać w sprawozdaniu w tytule: „opłaty stemplowe wyżej niewymienione". Wpływy opłat stemplowych od biletów okrętowych i innych dokumentów przewozowych należy zarachowywać w tytule: „opłaty stemplowe od dokumentów przewozowych".

Podatek spadkowy i podatek od darowizn, wykazywane w sprawozdaniu w dwóch tytułach, łączy się w jednym tytule: „podatek spadkowy i od darowizn". Wpływy z tytułu tego podatku należy wykazywać w dwóch sumach: „przypisany" i „nieprzypisany w księdze bierczej".

III. Z dniem 1 kwietnia r. b., poczynając od pierwszego kwartału okresu budżetowego 1937/38, kasy urzędów skarbowych będą sporządzały według załączonego wzoru, w 2-ch egzemplarzach, kwartalne zestawienia rachunkowe z wyników akcji wymiarowej i poborowej podatków bezpośrednich i kosztów egzekucyjnych. Jeden egzemplarz zestawienia (z uwagami analitycznymi) kasy winny przedkładać w ciągu 10 dni po upływie każdego kwartału przełożonej izbie skarbowej (Wydziałowi Skarbowemu) w celu przeprowadzenia analizy akcji wymiarowej i poborowej. Drugi egzemplarz zestawienia kasa ma doręczyć naczelnikowi Urzędu. Na podstawie otrzymanych z urzędów skarbowych zestawień kwartalnych izby skarbowe (Wydział Skarbowy) sporządzać będą na druku tegoż wzoru kwartalne zestawienia wyników akcji wymiarowej i poborowej wszystkich podległych im urzędów skarbowych, obejmujące ogólne sumy dotyczących rubryk.

Zestawienie to wraz z uwagami analitycznymi izby skarbowe (Wydział Skarbowy) będą przedkładały Ministerstwu Skarbu (Departament V) w terminie do dnia 25 po upływie każdego kwartału.

IV. Sprawozdanie roczne wzór 35 należy sporządzać na ogólnych zasadach — z uwzględ-

nieniem punktu III powołanego na wstępie okólnika — z tym, że uiszczenia z tytułu 10 i 15% dodatków nadzwyczajnych będą wykazane w uiszczeniach i zrównoważone przeniesieniem równoznacznej kwoty z przypisu danego podatku do 10 zględnie 15% dodatku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

Do L. D III. 16793 4 36.

ZESTAWIENIE

wyników akcji wymiarowej i poborowej podatków bezpośrednich za . . . . kwartał okresu budżetowego 193. . r.

Wskazówki.

1) W przedziałkach 3 — 26 wymienia się kwoty podatków łącznie z udziałami — lecz bez dodatków komunalnych.

2) Zaległość początkowa (przedz. 3) ma być zgodna z zaległością końcową sprawozdania rocznego z ubiegł. okr. budżet.

3) Przypisy (przedz. 4 — 6) i odpisy (przedz. 8 — 14) mają być zgodne z sumami rejestrów przypisów i odpisów.

4) Sumę z przedz. 7 ustala się na podstawie ksiąg bierczych.

5) Uiszczenia (przedz. 16 — 24) mają być zgodne z sumami sprawozdania wzór 34 (do § 81 przep. dla kas).

6) Suma nadpłat z przedz. 26 ma być zgodna z sumami wykazu szczegółowego (§ 67 ustęp 3 przep. dla kas).

7) Suma udziałów (przedz. 27 — 29 ma być zgodna z sumami sprawozdania wzór 34.

8) Przedziałki 30 i 31 wypełnia naczelnik urzędu, a pozostałe Kasa Urzędu Skarbowego.

Nr p.	Rodzaj podatku	Zaległość początkowa na dzień 1.IV.193.... r.	Przypisy dokonane od początku roku budżetowego do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	r a z e m (przedz. 4 + 5)	Zaliczki uiszczone w ubiegłych okresach budżetowych i zarachowane na poczet ogólnej sumy przypisów z przedz. 6: od początku roku budż. do końca okresu sprawozdawczego
1	2	3	4	5	6	7
1	Podatek gruntowy					
2	Podatek od nieruchomości					
3	Podatek przemysłowy: a) świadectwa przem.					
	b) podatek od obrotu					
4	Podatek dochodowy a) Dział I					
	b) Dział II wraz z skumulow.					
5	Inne podatki bezpośrednie (bez specjaln. podatku od wynagrodzeń)					
6	Grzywny					
7	Odsetki					
8	Razem podatki bezpośrednie					
9	Specjalny podatek od wynagrodzeń (uiszczenia)					
10	O g ó ł e m (rub. 8 + 9)					
11	Koszty egzekucyjne (uiszczenia)					

Odpisy dokonane						
od początku roku budżetowego do okresu sprawozdawczego		w okresie sprawozdawczym		od początku roku budżetowego do końca okresu sprawozdawczego		razem (przedz. 12+13)
z tytułu rozpatrzenia odwołań	z innych tytułów	z tytułu rozpatrzenia odwołań	z innych tytułów	z tytułu rozpatrzenia odwołań	z innych tytułów	
8	9	10	11	12	13	14

NACZELNIK URZĘDU:

Kierownik działu rachunkowo-kasowego:

(Dalszy ciąg ze

do pobrania przedz.: (3+6) — (7+14)	Uiszczenia:								
	na poczet wymierzonych podatków (przedz. 15)			na poczet należności nieprzypisywanych w księgach bierczych jak: świadectwa przem. pod. doch. z Dz. II. specj. od wynagrodz., odsetek i koszty egzekucyjne			Zaliczki na poczet podatków jeszcze niewymierzonych		
	od początku roku budżetowego do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	Razem (przedz. 16+17)	od początku roku budżet. do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	Razem (przeez. 19+20)	od początku roku budżet do okresu sprawozdawczego	w okresie sprawozdawczym	Razem (przegz 2.+23)
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

strony 262 i 263)

Zaległość brutto z końcem z końcem okresu sprawozdawczego (przedz. (15 — 18)	Suma nadpłat zwróconych i przerachowanych od początku r budż. do końcs okresu sprawozdawczego. dotycząca przepisanych podatków	Wysokość udziałów samorządowych mieszczących się w sumie: uiszczeń na poczet wymierzonych podatków (przedz. 18)	Wysokość udziałów samorządowych mieszczących się w sumie: uiszczeń na poczet należności nieprzypisanych (przedz. 21)	Wysokość udziałów samorządowych mieszczących się w sumie: zaliczek na poczet podatków jeczcze niewymierzonych (przedz. 24)	Uwagi analityczne: Do rubryk	Uwagi analityczne
25	26	27	28	29	30	31

243

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 4636/3/37

z dnia 6 marca 1937 r.

w sprawie uzupełnienia okólnika L. D. IV. 16681/3/36, o odprawie celnej mienia reemigrantów, repatriantów i robotników sezonowych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W dziale I okólnika L. D. IV. 16681/3/36. z dnia 6 listopada 1936 r. o odprawie celnej mienia reemigrantów, repatriantów i robotników sezonowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 30 poz. 913) dodaje się dalszy punkt 8 o brzmieniu następującym:

„8) Naczelnicy Urzędów Celnych, upoważnionych w myśl p. 6 do zwalniania od cła rzeczy przesiedlenia **reemigrantów,** oraz zastępcy naczelników tych urzędów mogą w wypadkach, gdy reemigranci posiadają niezupełne dowody, o których jest mowa w punkcie 3 (n. p. spis rzeczy lub rachunek niepoświadczony), względnie wcale tych dowodów nie posiadają, zwalniać od cła rzeczy przesiedlenia po nabraniu przekonania, że chodzi istotnie o używane od dłuższego czasu przedmioty; w takich przypadkach nie należy żądać dodatkowego przedstawienia prawidłowo wystawionych dowodów".

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

244

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 marca 1937 r.

L. D. IV. 5386/3/37 r.

w sprawie przywozu kukurydzy i końskiego zębu.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na zapytanie jednego z Urzędów Celnych Ministerstwo Skarbu komunikuje, że wyjeśnienia, dotyczące przywozu kukurydzy i końskiego zębu, zawarte w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 18 listopada 1935 r. L. D. IV. 30491/3/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33, poz. 751) są nieaktualne.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy przywozie kukurydzy i końskiego zębu należy żądać pozwolenia przywozu, chociażby te towary były wolne od cła na podstawie pozwolenia Ministra Skarbu, wydanego w myśl uwagi do poz. 7 t. c. przywozowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

245

OKÓLNIK T 16 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 marca 1937 r.

L. D. IV. 4892/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 97 i 488).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 3 grudnia 1936 r. T. 154 L. D. IV. 26723/2/36. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 33/1936 r. poz. 995) Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 610 z 1933 r.) wyjaśnia, że próbę rozpuszczania produktów kondensacji fenoli i formaliny na gorąco w benzolu (benzenie) i terpentynie należy przeprowadzać po uprzednim przetopieniu tych produktów.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

246

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 marca 1937 r.

L. D. IV. 5504/2/37

w sprawie uzupełnienia wykazu przetworów odurzających, których przywóz jest ograniczony ze względu na zdrowie publiczne.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że wykaz przetworów, zawierających substancje odurzające, wymienione w § 24 dz. III p. 5 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 poz. 820 z 1934 r.), będący załącznikiem do okól-

nika z dnia 16 listopada 1935 r. L. D. IV. 30359/2/35 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 35, poz. 806 z 1935 r.) uzupełnia się następująco:

Nazwa:	*Kraj pochodzenia:*
Dicodid amp. (Knoll A. G.),	Niemcy,
Dionin tabl. (E. Merck),	Niemcy,

Równocześnie skreśla się z wyżej wymienionego wykazu następujące preparaty, które wobec wycofania ich z obrotu nie mogą być przywożone.

Hemyphon tablets,	Szwajcarja,
Specifique Lancelot,	Francja.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 20 marca 1937 r. Nr 65, poz. 100).

247

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 marca 1937 r.

L. D. IV. 3725/3/37

w sprawie odprawy celnej konstrukcyjno-technicznych planów i rysunków oraz modeli, nadsyłanych z zagranicy w związku ze złożonymi przez przedsiębiorstwa zagraniczne ofertami.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przedsiębiorstwa zagraniczne, składające firmom, znajdującym się na polskim obszarze celnym, oferty na wykonanie statków, maszyn, aparatów, ich części, urządzeń fabrycznych itp. przesyłają jednocześnie tym firmom plany i rysunki konstrukcyjno-techniczne oraz modele.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Reprodukcje planów i rysunków konstrukcyjno-technicznych wykonane sposobem mechanicznym lub fotochemicznym (odbitki z powielacza, fotografia, światłokopia itp.), a dotyczące statków, maszyn i aparatów, ich części, urządzeń fabrycznych itp., należy zwalniać od należności celnych na podstawie art. 22 ust. II p. 9 prawa celnego, jako wzory, pod następującymi warunkami:

a) firma otrzymująca wspomniane plany i rysunki powinna złożyć urzędowi celnemu pisemne oświadczenie, że nadesłane jej plany i rysunki stanowią załączniki do otrzymanej z zagranicy oferty i nie są przeznaczone na sprzedaż,

b) znajdujące się w danej przesyłce jednakowe egzemplarze planów i rysunków mogą być zwolnione od należności celnych w ilości nie większej ponad 3 sztuki każdego rodzaju planu względnie rysunku.

2) Nadesłane przez zagraniczne przedsiębiorstwa w związku ze złożonymi ofertami modele statków, maszyn i aparatów, ich części, urządzeń fabrycznych itp. mogą urzędy celne odprawiać warunkowo za zebezpieczeniem celnym jako wzory, po udowodnieniu przez odbiorcę, charakteru ofertowego tych przedmiotów.

Jako dowód, że modele dotyczą otrzymanej oferty, urzędy celne będą przyjmowały zaświadczenia Izb Przemysłowo - Handlowych, znajdujących się na polskim obszarze celnym (właściwej dla siedziby odbiorcy) stwierdzające, że dane modele dotyczą złożonej przez przedsiębiorstwo zagraniczne oferty.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

248

OKÓLNIK T 17 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 marca 1937 r.

L. D. IV. 6066/2/37 r.

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1167 p. 2 oraz poz. poz. 900, 903 i 904 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Jako szkła do okularów, wymienione w poz. 1167 p. 2 tar. celnej, należy uważać szkła do okularów optyczne, t. j. takie, które posiadają zdolność powiększania, zmniejszania, względnie odchylania widzianych za pośrednictwem tych szkieł przedmiotów; szkła te posiadają powierzchnie wypukłe, wklęsłe lub wklęsło-wypukłe.

Powyższe szkła z niewykończonym brzegiem podlegają również cłu według tegoż punktu i pozycji taryfy celnej.

Szkła do okularów nieoptyczne należy traktować jako wyroby ze szkła osobno niewymienione i, w zależności od barwy szkła oraz wykończenia, clić według poz poz. 900, 903 i 904 punkt odpowiedni taryfy celnej.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

249

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

L. D. IV. 6390/2/37

z dnia 17 marca 1937 r.

w sprawie zwalniania od cła towarów, wymienionych w p.p. 2 i 4 poz. 595 taryfy celnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu przypomina, że:

1) towary, wymienione w p. 2 poz. 595 taryfy celnej, mogą być zwalniane od cła na podstawie umowy handlowej polsko-angielskiej z dnia 27 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 380) jedynie za specjalnym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu i pod warunkiem przedstawienia przez stronę przy odprawie celnej: a) zaświadczenia Conditioning House w Bradfordzie, które będzie stwierdzać, że przesyłka stanowi przędzę z gatunków mohair, alpaka, kaszmir, angora i że przędza ta nie zawiera więcej jak 1% wełny owczej oraz b) świadectwa pochodzenia, stwierdzającego, że towar pochodzi ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (vide art. 1 (1) w. w. umowy);

2) towary wymienione w p. 4 poz. 595 taryfy celnej mogą być zwalniane na podstawie umowy handlowej polsko-angielskiej z dnia 27 lutego 1937 r. jedynie za specjalnym pozwoleniem Ministerstwa Skarbu pod warunkiem przedstawienia świadectwa pochodzenia, stwierdzającego, że towar pochodzi ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii (vide art. 1 (1) w. w. umowy) lub innego kraju traktatowego, korzystającego na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania ze zniżek konwencyjnych przyznanych innym krajom.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

250

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

L. D. IV. 3961/1/37

w sprawie pobierania opłaty stemplowej od podań o skażenie tłuszczów.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Lwowie, Mysłowicach i podległych im urzędów celnych.

W związku z zapytaniem jednej z Dyrekcyj Ceł, co do pobierania opłat stemplowych od podań składanych w sprawie skażenia tłuszczów przywożonych z zagranicy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przewidziany w § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 sierpnia 1935 r. o odprawie celnej tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 421 z 1935 r.) „wniosek strony, zamieszczony w zgłoszeniu celnym", o skażenie przywożonych z zagranicy tłuszczów i olejów środkami i w sposób przewidziany w §§ 5 i 6 tegoż rozporządzenia — jest wolny od opłaty stemplowej na podstawie art. 142 p. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z 1935 r.), jako podanie tyczące się ustawowo nakazanych obniżek w zakresie danin publicznych.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż wobec brzmienia § 7 powołanego rozporządzenia o odprawie celnej tłuszczów, uznać należy, iż przekazywanie tłuszczów, podlegających skażeniu do zakładów przemysłowych, przerabiających surowiec, lub specjalnie urządzonych skażalni, następować powinno z urzędu; strona obowiązana jest jedynie wskazać miejsce, gdzie ma nastąpić skażenie, przy czym wskazanie takie nie stanowi podania i podlega opłacie stemplowej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

251

OKÓLNIK T. 18 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 marca 1937 r.

L. D. IV. 6076/2/37

w sprawie wyjaśnienia do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 469 i 470) taryfy celnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Kleje stałe z kości, skór i innych odpadków zwierzęcych, których 1%-wy roztwór wodny w 15°C, w ciągu 6—8 godzin nie ścina się na galaretę — podlegają ocleniu według poz. 469 p. 2 taryfy celnej.

2) Kleje stałe z kości, skór i innych odpadków zwierzęcych, których 1%-wy roztwór wodny w 15°C — w ciągu 6—8 godzin ścina się na galaretę — należy uważać za żelatynę, podlegającą ocleniu według poz. 470 taryfy celnej.

Ministerstwo Skarbu poleca zwracać baczną uwagę na powyższą właściwość żelatyny, zwłaszcza przy odprawie żelatyny technicznej,

używanej między innymi do wyrobu kapsułek żelanynowych, zwanej w fakturach klejem żelatynowym grubym lub wprost klejem.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

252

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1937

L. D. IV. 3207/3/37

w sprawie opodatkowania materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i podległym tym Dyrekcjom Urzędów Celnych.

W Dzienniku Ustaw Nr 7 pod poz. 58 z 1937 r. zostało ogłoszone rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

W związku z tym zaznacza się, że opłatom na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, pobieranym — zgodnie z art. 15 ustawy o państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 352 z 1933 r.) — przez urzędy celne przy ostatecznej odprawie celnej podlegają materiały pędne w/g niżej wymienionych pozycji taryfy celnej:

z poz. 189	benzol — z wyjątkiem przeznaczonego dla celów wojskowych (materiały wybuchowe) oraz przeznaczonego do przerobu na półprodukty organiczne — w wysokości **12 groszy od 1 kg.**
z poz. 200 p. 1	gazolina, benzyna o c. wł. do 0,790 przy ± 15°C — w wysokości **10,86 groszy od 1 kg.**
z poz. 200 pp. 3, 5	oleje o cięż. wł. od 0,865 do 0,880 przy ± 15°C—w wysokości **4 gr od 1 kg.**
poz. 274 pp. 1—3	Spirytus etylowy (surowy, oczyszczony skażony) przeznaczony do napędu pojazdów mechanicznych, z wyjątkiem spitytusu etylowego skażonego przeznaczonego do poruszania silników w rolnictwie — w wysokości **12 gr od 1 kg.**
z poz. 344	Syntetyczny spirytus metylowy (metanol) — w wysokości **12 gr od 1 kg.**

Jednocześnie zwraca się uwagę, że stosownie do postanowień § 3 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1935 o odprawie celnej środków przewozowych (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 387 — przedruk w Dz. Urz. M. S. Nr 23, poz. 525 z 1935 r.), płynne materiały pędne znajdujące się w połączonym z silnikiem zbiorniku środka przewozowego, wprowadzanego przez osoby przybywające do polskiego obszaru celnego na czasowy pobyt, wolne są od wymienionych wyżej opłat.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

253

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1937 r.

L. D. IV. 5789/3/37

w sprawie wydawania pozwoleń na prawo przywozu, w których kraj pochodzenia nie będzie wskazany.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu będzie wydawało pozwolenia na przywóz niektórych towarów zwłaszcza, półsurowców, w których kraj pochodzenia nie będzie wskazany, to znaczy — nie będzie wypełniona rubryka: „Ma prawo przywieźć z . . . . . .", natomiast w rubryce: „warunki specjalne" będzie umieszczona w takich wypadkach klauzula tej treści: „Ważne przy bezpośrednim przywozie z . . . . ." (np. z Anglii, Francji, Belgii itp.).

W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy stosowaniu tego rodzaju pozwoleń urzędy celne nie mają obowiązku stwierdzać pochodzenia towarów, obowiązane są tylko pilnować dochodzenia oznaczonych w pozwoleniach warunków specjalnych (to znaczy co do bezpośredniego przywozu z danego kraju). Określenie „bezpośredni przywóz" jest zawarte w § 14 ust. 3 okólnika L. D. IV. 16979/3/35 z dnia 28 maja 1935 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 15, poz. 361).

Oczywiście, jeżeli stwierdzenie kraju pochodzenia jest potrzebne z uwagi na przepisy celne (np. przy zastosowaniu cła konwencyjnego), to stwierdzenie kraju pochodzenia z tego powodu musi nastąpić.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

254

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1937 r.

L. D. IV. 6295/2/37

w sprawie zabawek dziecięcych z kamykami zapałowymi.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Zabawki dziecięce objęte poz. 1240, 1241 i 1242 taryfy celnej (np. czołgi, karabiny maszynowe, kuźnie itp.) posiadające kamyki zapałowe, które przy wprowadzaniu zabawki w ruch za pomocą sprężyny, korby lub innego urządzenia dają iskry, imitujące strzały, kucie żelaza itp., nie stanowią zapalniczek w rozumieniu § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1931 r, w sprawie wykonania ustawy o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 51 z 1931 r.) i wobec tego na przywóz ich z zagranicy nie jest wymagane pozwolenie Ministerstwa Skarbu przewidziane w § 24 dz. I przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

255

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1937 r.

L. D. IV. 6840/3/37

w sprawie protokółu dodatkowego polsko-czeskosłowackiego z dnia 18 lutego 1937 roku.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zwraca się uwagę, że w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 14 z 1937 r. poz. 94) przedruk w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 7 z 1937 r., poz. 195) ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 lutego 1937 r. wprowadzające tymczasowo w życie postanowienie podpisanego w Warszawie dnia 18 lutego 1937 r. protokółu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r.

W myśl postanowień wymienionego protokółu, ważność terminowych konwencyjnych stawek celnych, wymienionych w listach A i B, stanowiących załączniki do art. X powyższej konwencji, które obowiązywały do dnia 20 lutego 1937 r. zgodnie z protokółem dodatkowym z dnia 12 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 63 z 1936 r., poz. 438, przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23 z 1936 r.. poz. 706), została wznowiona na okres od dnia 1 marca 1937 r. do dnia 31 grudnia 1937 r.

Wymienione w liście B stawki celne towarów z pozycyj 185, 346, 488 p. 2 b oraz 1210 punktów 1a, 2a, 3a i 4a polskiej taryfy celnej, przy czym stawka przewidziana dla pozycji 346 polskiej taryfy cnlej, pozostała w takiej samej wysokości, jaka obowiązywała do dnia 20 lutego 1937 r., to znaczy w wysokości zł 2.60 od 100 kg.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

256

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 marca 1937 r.

L. D. IV. 5863/3/37

w sprawie sprzedaży w drodze przetargu towarów podlegających kontroli specjalnej.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy sprzedaży w drodze przetargu, z powodu nie uiszczenia należności celnych w przepisanym terminie, towarów pochodzących z tych państw, z których przywóz podlega kontroli specjalnej, przewidzianej w § 48 ust. 11 i 56 ust. 8 przepisów wykonawczych do prawa celnego w brzmieniu obecnie obowiązującym — nie należy wymagać świadectw rozrachunkowych.

Co do nadwyżki uzyskanej ze sprzedaży takich towarów, mają zastosowanie postanowienia art. 126 ust. 5 prawa celnego oraz § 216 ust. 6 i 7 przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

257

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1937 r.

L. D. IV. 792/3/37

w sprawie ustalania wagi netto towarów.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec powstałych wątpliwości na tle stosowania postanowień art. 5 ust. 3, 5 i 6 rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej oraz § 5 i 6 przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia — w sprawie ustalania wymiarowej wagi netto, bądź to przez potrącenie opustu towarowego, bądź też przez faktyczne wyważenie — Ministerstwo Skarbu udziela następujących wyjaśnień:

1) Zasadą jest, że wagę netto, służącą za podstawę do wymiaru cła, ustala się przez potrącenie od wagi brutto procentowego opustu na tarę (art. 5 ust. 5). Ustalenie tej wagi drogą faktycznego wyważenia może nastąpić w zasadzie tylko z przyczyn wskazanych w art. 5 ust. 6 rozp. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej oraz § 5 ust. 1 przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia i w tych przypadkach do wymiaru cła przyjmuje się wagę netto ustaloną przez wyważenie towaru, chociażby po wyważeniu towaru, względnie przeprowadzeniu rewizji celnej okazało się, że przyczyny, które spowodowały wyważenie towaru, okazały się pozorne.

Np. zgłoszono do odprawy celnej dwa lub więcej rodzajów towarów w jednym i tym samym opakowaniu, wobec czego opust tarowy nie może być stosowany (§ 5 ust. 1), a przy rewizji okaże się, że towar jest jednolity, dla którego jest przewidziany opust tarowy; w tym przypadku, jeżeli urząd celny towar już wyważył, należy do wymiaru cła przyjąć wagę ustaloną przez wyważenie a nie przez potrącenie opustu towarowego. Również w przypadku zgłoszenia względnie zastosowania przy rewizji celnej pozycji taryfy celnej, dla której nie ma ustanowionego opustu na tarę, wskutek czego towar wyważono, a następnie w drodze bądź to ponownej rewizji, bądź też rozstrzygnięcia zażalenia, zaszeregowano towar do pozycji, dla której opust tarowy jest przewidziany, do wymiaru cła należy przyjąć wagę otrzymaną w wyniku faktycznego wyważenia. Tak samo należy przyjmować wagę stwierdzoną przez wyważenie w przypadku, gdy urzędnik celny miał podejrzenie, że rzeczywista waga opakowania jest mniejsza od ustalonej w tabeli tarowej, a po wyważeniu towaru okazało się, że waga opakowania jest nawet większa od opustu tarowego.

2) W myśl powołanych wyżej przepisów (art. 5 ust. 6-c i § 6) strona ma prawo domagać się stwierdzenia wagi netto przez faktyczne wyważenie, gdy udowodni fakturą (specyfikacją), że waga opakowania jest wyższa od wagi ustalonej w tabeli tarowej. Wyjaśnia się, że specyfikacja nie koniecznie musi być wystawiona za granicę; może ona być sporządzona również w kraju przez stronę lub agenta celnego (np. po przeprowadzeniu wstępnego badania towaru).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

258

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1937 r.

L. D. IV. 4948/3/37

w sprawie zaświadczeń dla krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. oraz łodzi i kutrów rybackich, wychodzących z polskiego obszaru celnego i powracających do tego obszaru.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Celem ułatwienia kontroli celnej krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. oraz łodzi i kutrów rybackich, wychodzących z polskiego obszaru celnego i powracających do tego obszaru, wprowadza się dla wymienionych statków krajowych zaświadczenia według dołączonego wzoru.

Zaświadczenie takie, w przypadku wyjścia krajowego statku za granicę, służy do zwolnienia statku od należności celnych przy jego powrocie z zagranicy narówni z poświadczeniem wywozu za granicę środków przewozowych, przewidzianym w § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lipca 1935 r. o odprawie celnej środków przewozowych.

Zaświadczenia wydaje Urząd Celny względnie Komisariat Straży Granicznej z ważnością na jeden rok po zbadaniu, że statek pochodzi z wolnego obrotu w kraju. Urząd Celny względnie Komisariat Straży Granicznej może przedłużać czterokrotnie ważność zaświadczenia na dalsze okresy roczne.

Wydane zaświadczenia Urząd Celny względnie Komisariat Straży Granicznej zapisuje do rejestru, który ma zawierać wszystkie dane wyszczególnione w zaświadczeniu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załącznik do okólnika
L. D IV. 4948/3/37.
Druk płatny.

Urząd Celny w . . . .
Komisariat Straży
Granicznej w . . . .

ZAŚWIADCZENIE Nr . . .

dla krajowych jachtów, łodzi sportowych, kajaków itp. oraz łodzi i kutrów rybackich.

Niniejszym zaświadcza się, że opisany niżej statek sportowy — rybacki — pochodzi z wolnego obrotu w kraju i jako taki jest wolny od należności celnych przy powrocie z zagranicy w okresie ważności zaświadczenia.

Nazwa statku . . . .
Właściciel statku . . . .
Port macierzysty . . . .
Przynależność (Klub, firma itp.) . . . . .
Typ statku . . . .
Miejsce i rok budowy (jeżeli są znane) . . .
. . . .
Materiał . . . .
Wymiary: długość . . ., szerokość . . .
Typ i Nr silnika: . . . .
Inne szczegóły: . . . .
. . . .

Zaświadczenie niniejsze jest ważne na jeden rok od daty wystawienia, przy czym wszelkie zmiany zaszłe po dacie wystawienia powinny być zgłoszone władzy, która zaświadczenie wydała.

. . . . dnia . . . . .
(miejscowość)

Pieczęć urzędu Podpis urzędnika

Adnotacje o przedłużeniu okresu ważności zaświadczenia:			

259

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 marca 1937 r.

L. D. IV. 7161/3/37

w sprawie protokołu taryfowego polsko-estońskiego z dnia 23 lutego 1937 r.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Zwraca się uwagę, że w Dzienniku Ustaw R. P. Nr 18, poz. 118 z dnia 13 marca 1937 r. ogłoszone zostało rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 marca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu taryfowego między Polską a Estonią, podpisanego w Tallinnie dnia 23 lutego 1937 r.

Mocą postanowień tego protokołu, który wszedł w życie z dniem 15 marca 1937 r., ustanowione zostały w polskiej taryfie celej stawki konwencyjne terminowe na niektóre gatunki ryb, pochodzących i przychodzących z Estonii.

Z tych ceł konwencyjnych korzystać mogą również towary pochodzące z pozostałych państw traktatowych, na podstawie i w granicach celnej klauzuli największego uprzywilejowania.

Zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w okólniku L. D. IV. 1101/3/37 z dnia 26 stycznia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3 z 1937 r, poz. 94), terminy okresów wskazanych przy poszczególnych stawkach konwencyjnych dotyczą daty zgłoszenia do ostatecznej odprawy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

260

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 marca 1937 r.

L. D. V. 13480/1/36

w sprawie zbierania informacji podatkowych w ubezpieczalniach społecznych.

Do

Izby Skarbowej w **Kielcach.**

Na sprawozdanie z dnia 28 listopada 1936 r. Nr II. 35/BI/ KO/23/36 Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej wyjaśnia, że ubezpieczalnie społeczne w rozumieniu artykułu 60 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 134) są władzami samorządowymi, sprawującymi część administracji publicznej zamiast Państwa, wobec czego obowiązane są one do świadczeń i znoszeń przewidzianych w tym artykule.

Przy wydawaniu niniejszego wyjaśnienia Ministerstwo Skarbu kierowało się motywami wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1931 r. Nr I. C. 2261/30 w sprawie M. Brzozowicza.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 13480/1/36.

Warszawa, dn. 5 marca 1937 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach
do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

261

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 9 marca 1937 r.

L. D. V. 20601/2/37

w sprawie zwolnienia od podatku specjalnego wypłacanych funkcjonariuszom państwowym w XII st. służb. dodatków za pełnienie służby w niedziele i święta.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu zezwala, by przy wypłacaniu funkcjonariuszom państwowym w XII grupie uposażenia dodatków, przyznanych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 885), a należnych za pełnienie służby w niedziel i święta, nie potrącano podatku specjalnego od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszów publicznych (Dz. U. R. P. z roku 1935 Nr 82, poz. 503).

Niedobrane z tego tytułu kwoty podatku specjalnego Ministerstwo Skarbu umarza na zasadzie art. 123 § 1 ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z r. 1936 Nr 14, poz. 134).

Ulga powyższa ma zastosowanie z dniem 1 kwietnia 1937 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

262

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 marca 1937 r.

L. D. V. 33884/4/37

w sprawie świadectw przemysłowych na rok 1937 dla hurtowników tytuniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Wobec odroczenia przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego terminu rozwiązania umów z wszystkimi hurtownikami do dnia 30 czerwca 1937 r., Ministerstwo Skarbu zmienia ustęp końcowy okólnika z dnia 28 grudnia 1936 r. L. D. V. 45141/4/36 (Dz. Urz. Min. Sk. z 1937 r. Nr 1, poz. 30), nadając mu brzmienie następujące:

„W przypadkach dalszego prowadzenia hurtowni (po 30 czerwca 1937 roku), hurtownicy wini uiścić do tej daty dopłatę do ceny całorocznego świadectwa przemysłowego."

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

263

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 marca 1937 r.

L. D. V. 20676/2/37

w sprawie obliczania wysokości zwrotów przypadających na niecłonków spółdzielni.

Wyciąg

z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 16 grudnia 1936 r. L. Rej. 4174/34, 4209/34 i 6099/35.

. . . .

. . . .

W tej mierze należy stwierdzić, że przedmiotem podziału z tytułu „nadpłat i zwrotów", a więc i podstawą obliczenia wysokości przypadających zwrotów na niecłonków, nie może być ani suma ustalonego dla celów wymiaru podatku dochodowego dochodu — w skład którego wchodzą również wydatki niepotrącalne ze stanowiska podatkowego, ale dla rachunkowości spółdzielni będące niewątpliwie kosztami handlowymi — ani też całkowity zysk bilansowy, bez względu na sposób jego rozdziału, a więc bez uwzględnienia wydzielonych z zysku kwot na cele stanowiące koszty handlowe lub na fundusze rezerwowe, niepodzielne między

członków i nie dające członkom innych korzyści, jak tylko możność pokrycia z nich strat przyszłych lat Przedmiotem tego podziału są tylko zyski bilansowe, rozdzielone w jakiejkolwiek formie między członków lub użyte w inny sposób z korzyścią dla członków, poza zapewnieniem im pokrycia przyszłych strat Spółdzielni.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym przesyła się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. J. Lubowicki.

264

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 marca 1937 r.

L. D. V. 34149/4/37

w sprawie upoważnienia Izb Skarbowych do przyznawania ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W celu usprawnienia pracy władz skarbowych oraz szybszego załatwienia podań płatników Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z roku 1936 Nr 46, poz. 339) przenosi na Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) uprawnienia do przyznawania ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1937, oraz do załatwienia nierozstrzygniętych jeszcze podań o ulgi w śwaidectwach za lata ubiegłe, według zasad następujących:

1) Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) upoważnione są do darowania płatnikom skutków wniesienia podań o ulgi po terminach, wyznaczonych w części II ustęp drugi okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 27 listopada 1936 r. L. D. V. 44684/4/36 (D. U. M. S. Nr. 32, poz. 978);

2) W gospodarczo uzasadnionych lub zasługujących na szczególne uwzględnienie przypadkach Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) upoważnione są do przyznawania na podstawie indywidualnych podań ulg w świadectwach przemysłowych na rok 1937 nie objętych powołanym wyżej okólnikiem z dnia 27 listopada 1936 r., tudzież ulg w świadectwach za lata ubiegłe; ulgi z tego tytułu mogą być udzielane w tych przypadkach, kiedy nabycie właściwego świadectwa podważałoby rentowność przedsiębiorstwa bądź też zagrażało dalszej jego egzystencji.

3) W razie przyznania ulgi Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) upoważnione są również do uchylenia swych poprzednich decyzji oraz do umarzania kar pieniężnych z art. 178 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134).

4) Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu nie będzie rozpatrywać indywidualnych podań o ulgi w świadectwach przemysłowych, a Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) oraz Urzędy Skarbowe winny przy sposobności informować płatników, że kierowanie przez nich podań tej treści do Ministerstwa Skarbu jest bezcelowe i opóźnia tok ich załatwienia.

Dyrektor Departamentu:
Dr. J. Lubowicki.

265

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 marca 1937 r.

L. D. V. 20780/2/37

w sprawie przyznania Związkowi Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych R. P.— Centrali w Warszawie i Oddziałom Okręgowym tego Związku uprawnień, przewidzianych w art. 46 ustawy o państwowym podatku dochodowym i art. 40 ustawy o państwowym podatku przemysłowym od obrotu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 4 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R .P. Nr 14 z 1936 r., poz. 134) oraz art. 46 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2 z 1936 r. poz. 6) i art. 40 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 46 z 1936 r. poz. 339) udziela Związkowi Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo - Gospodarczych R. P. — Centrali w Warszawie i oddziałom okręgowym tego Związku w Białymstoku, Krakowie, Lublinie, Lwowie, Łucku, Poznaniu, Toruniu i Warszawie zezwolenia na składanie w imieniu spółdzielni, należących do wymienionego związku: zeznań,

wyjaśnień i odwołań, dotyczących wymiaru państwowego podatku dochodowego i przemysłowego oraz na uiszczanie należności z tytułu tych podatków.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr Lubowicki.*

266

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 marca 1937 roku

L. D. V. 20080/2/37

w sprawie ulg inwestycyjnych na obszarze województw wschodnich.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

W związku z przepisem dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 listopada 1936 r. o popieraniu ruchu inwestycyjnego na obszarze województw wschodnich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 614), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Do art. 1 dekretu:

Ulgi przewidziane w dekrecie przysługują osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę na całym obszarze Państwa; jedynie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa (art. 1 lit. a i b dekretu), w których inwestycje, korzystające z ulg przeprowadzono, muszą się znajdować na obszarze wymienionym w art. 1 dekretu.

Do art. 2 dekretu:

Koszty inwestycji, odpowiadających przewidzianym w dekrecie warunkom, winny być potrącone od podlegającego podatkowi ogólnego dochodu osoby uprawnionej, a nie od dochodu, osiągniętego przez tę osobę wyłącznie z przedsiębiorstwa lub gospodarstwa, w którym inwestycje zostały przeprowadzone.

Potrącenie z dochodu nakładów inwestycyjnych na zasadzie postanowień dekretu z dnia 25 listopada 1936 r. pozostaje bez wpływu na amortyzację tych nakładów (art. 6 ustawy o podatku dochodowym), która winna być przeprowadzona przez księgi oraz potrącona przy wymiarze podatku w trybie normalnym.

Za budynki przemysłowe lub gospodarcze uważać należy wszelkie budynki, służące celom danego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa z wyjątkiem budynków mieszkalnych.

Jako maszyny nowe — w rozumieniu art. 2 pkt. a) dekretu — przyjmować należy wyłącznie maszyny nowonabyte i dotychczas nie używane. Nie mogą być uznane jako nowe maszyny używane, chociażby nawet przystosowanie ich do użytku w danym przedsiębiorstwie wymagało poniesienia stosunkowo znacznych nakładów.

Przez koszty rozszerzenia lub ulepszenia urządzeń istniejących rozumieć należy nakłady, dzięki którym przedsiębiorstwo uzyskuje większą wydajność lub lepsze funkcjonowanie urządzeń.

Przy ustalaniu daty dokonania inwestycyj miarodajne jest prawidłowe wykazanie w księgach nowych budynków, maszyn i urządzeń, lub ich części, przy czym okoliczność, iż inwestycji dokonano na kredyt, nie stoi na przeszkodzie do przyznania ulg.

Za melioracje terenowe w gospodarstwach rolnych uważać należy specjalne nakłady, których zadaniem jest podniesienie wydajności użytków rolnych, a mianowicie:

a) odwodnienie gruntów ornych, łąk, bagien, nieużytków, obniżenie poziomu jezior — wraz z urządzeniami technicznymi (sieci drenów różnych typów, rowów otwartych, mostów, szluz, mnichów, zastawek, przepustów, rowów i t. p.),
b) nawodnienie wraz z urządzeniami technicznymi — gruntów ornych i łąk dla celów irygacji, bagien i nieużytków dla zakładania stawów rybnych z urządzeniem wałów, grobli i innych technicznych budowli, wymienionych w punkcie a),
c) budowa dróg, dojazdów, kanałów i t. p.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr Lubowicki.*

267

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 marca 1937 r.

L. D. VI. 2090/2/37

w sprawie terminowego sporządzania i wysyłania oraz podpisywania protokółów sprawdzenia i przyjęcia spirytusu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz rejonów Kontroli Skarbowej.

Protokóły sprawdzenia i przyjęcia spirytusu sporządzane w myśl postanowień § 242 ust. 1 lit. d rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746)

nadsyłane są niejednokrotnie do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przez urzędników stałych nadzorów ze znacznym opóźnieniem, co uniemożliwia Dyrekcji terminowe regulowanie należności za dostarczony spirytus i powoduje liczne reklamacje.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

1) Każdy protokół sprawdzenia i przyjęcia spirytusu powinien być sporządzony w zasadzie natychmiast po zlaniu spirytusu do magazynu.

2) jeżeli odnośny protokół nie mógł być sporządzony tego samego dnia, w którym zlano spirytus, należy sporządzić protokół najpóźniej w dniu następnym (powszednim),

3) wysłanie protokółu do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego winno nastąpić tego samego dnia, w którym protokół został sporządzony.

O ileby opuszczanie wielokrotnego podpisywania pozostałych (poza pierwszym) egzemplarzy protokółów sprawdzenia i przyjęcia spirytusu przyczynić się mogło wydatnie do usprawnienia trybu przyjmowania spirytusu, Ministerstwo Skarbu zezwala, aby osoby biorące udział w przyjmowaniu spirytusu składały swe podpisy tylko na jednym egzemplarzu (pierwszym), przeznaczonym do dołączenia do akt przedsiębiorstwa przyjmującego spirytus z tym, że pozostałe egzemplarze traktowane będą jako odpisy i poświadczane za zgodność przez urzędnika Kontroli Skarbowej.

Przy sporządzaniu odpisów można korzystać za zgodą przedsiębiorstwa przyjmującego spirytus z pomocy przedsiębiorstwa, polegającej na dokonywaniu przebitek maszynowych odnośnych protokółów.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

268

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 17 marca 1937 r.

o zmianie okólnika nr 22 w sprawie przekazów na Szwajcarię.

(Przepisy zmienione uchwałą Komisji Dewizowej z dnia 15 marca 1937 r.)

UKŁAD PŁATNICZY POLSKO-SZWAJCARSKI.

Zapłata zobowiązań osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, wobec takichże osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwajcarii, oraz za dostawę towarów sprowadzonych na podstawie pozwoleń przywozu, wskazujących na Szwajcarię, jako kraj pochodzenia, — może być dokonywana — aż do odwołania — jedynie z zachowaniem przepisów zawartych w niniejszym okólniku.

I.

Należności z następujących tytułów mogą być przekazywane wyłącznie za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego w Warszawie:

a) przypadające osobom fizycznym lub prawnym, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Szwajcarii, z tytułu:
   1) dostawy towarów sprowadzanych na podstawie pozwoleń przywozu, wskajacych na Swaicarię, jako kraj pochodzenia;
   2) dostawy towarów pochodzących i sprowadzanych z innych krajów, niż Szwajcaria, do dnia 23 lipca 1936 r.;
   3) koszty uboczne związane z dostawami towarów, wymienionych w punktach 1 i 2, nie wyłączając kosztów transportu, opłat celnych i asekuracji;
   4) świadczeń w obrocie uszlachetniającym i reparacyjnym;
   5) świadczeń za usługi handlowe, jak n. p.: komisowe, prowizje, koszty komiwojażerów, honoriara itp.;
   6) świadczeń z umowy o pracę, jak: uposażenia, płace zarobkowe, pensje dla przedstawicieli, urzędników, robotników itp.;
   7) kosztów zarządu, t. j. ogólnych kosztów administracji przy eksploatacji przedsiębiorstw samodzielnych, afiliowanych lub agencyj;
   8) zysków i strat powstałych z tranzakcyj handlowych;
   9) procentów i różnic kursowych powstałych z obrotów handlowych;
   10) świadczeń za patenty i prawa z dziedziny własności intelektualnych, jak licencje itp.;

b) przypadające osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innych krajach niż Szwajcaria, z tytułu dostaw towarów sprowadzanych na podstawie pozwoleń przywozu, wskazujących na Szwajcarię, jako kraj pochodzenia, łącznie z wszelkimi kosztami ubocznymi, związanymi z takimi dostawami.

II.

Należności wierzycieli szwajcarskich z następujących tytułów mogą być przekazywane na zasadach ogólnych:

a) za towary pochodzące i przychodzące z innego kraju, niż Szwajcaria, sprowadzone do Polski po dniu 23 lipca (data uiszczenia należności celnej), z wyłączeniem kosztów ubocznych związanych z takim importem,

jeżeli ich zapłata powinna nastąpić przez „Zahan";

b) przekazy z rachunków zagranicznych wolnych w walutach obcych „nowych";

c) zwroty sum na podstawie okólnika nr 18 (ustęp ostatni);

d) przekazy na koszty podróży i cele turystyczne;

e) przekazy na koszty utrzymania i zasiłki;

f) zapłaty za weksle nadesłane do inkasa, które przed wysałniem za granicę zostały zaopatrzone w adnotację przewidzianą w okólniku nr 26 (ustęp II pkt a) lub b);

g) należności z tytułu ubezpieczeń innych niż transportowe, według przepisów okólnika nr 25.

III.

Należności wierzycieli szwajcarskich i z wszelkich innych tytułów, niż wymienione w ustępie I i II mogą być — na żądanie wierzyciela — wpłacane do Banku Polskiego na konto „przekazy na Szwajcarię".

Przy wpłatach należności wierzycieli szwajcarskich do Banku Polskiego dłużnik winien udowodnić tytuł i fakt istnienia zobowiązania. W tym celu dłużnik winien przedstawić dokumenty, stwierdzające tytuł długu, jak: akty nonatrialne, korespondencję lub wyciągi z ksiąg oraz złożyć pisemne oświadczenie, że dług jego dotychczas nie został pokryty i że wpłata następuje na żądanie wierzyciela. Oddziały Banku Polskiego uprawnione są do rozpatrywania we własnym zakresie wniosków zainteresowanych osób o przyjęcie należności wierzycieli swajcarskich na konto „przekazy na Szwajcarię" w Banku Polskim.

Bank Polski upoważniony jest załatwiać we własnym zakresie wnioski zainteresowanych osób w przedmiocie wpłacenia do „Zahanu" należności, pochodzących z tytułóów wyszczególnionych w ustępie I niniejszego okólnika, które znajdują się w Banku Polskim na koncie „przekazy na Szwajcarię".

Jeżeli do Banku Polskiego wpłacona ma być suma, znajdująca się na rachunku zablokowanym w jednym z banków dewizowych, dłużnik lub wierzyciel winien udowodnić tytuł i wysokość zobowiązania, na którego pokrycie dokonano wpłatę na rachunek zablokowany.

IV.

Niezależnie od zapłaty wierzytelności szwajcarskich trybem przewidzianym w ustępie I i III niniejszego okólnika, możliwe jest — za zezwoleniem — uregulowanie ich w drodze kompensaty z wierzytelnościami polskimi od dłużników szwajcarskich, a w szczególności:

a) Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego upoważnione jest do zezwalania pod jego kontrolą na rozliczenie należności wyszczególnionych w ustępie I pkt a) i b), zarówno już wpłaconych do „Zahanu", jak i dotąd niewpłaconych, — w sposób ustalony przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu;

b) zezwolenia na rozliczenie należności, wpłaconych do Banku Polskiego na konto „przekazy na Szwajcarię", udzielać będzie Komisja Dewizowa w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu.

V.

Przepisy niniejszego okólnika stosują się również do należności osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Księstwie Lichtenstein, i do towarów sprowadzonych do Polski na podstawie pozwoleń przywozu, wskazujących na Księstwo Lichtenstein jako kraj pochodzenia.

VI.

Przepisy niniejszego okólnika obowiązują również przedsiębiorstwa i organizacje, którym Komisja Dewizowa udzieliła generalnego upoważnienia do samodzielnego dysponowania posiadanymi zapasami dewiz (autonomie dewizowe, rachunki walutowe „E" itp.).

Komisja Dewizowa.

Uwaga: Okólnik nr 22 z dn. 10 lipca 1936 r. ogłoszony w Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 19 poz. 604, przestaje obowiązywać.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie sprostowania w wykazie kont czekowych w P. K. O.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 3 z 1937 r. w dziale nieurzędowym na str. 104, w grupie VIII pod Nr 12, Kasa 5 Urzędu Skarbowego w Łodzi, powinna być określona jako kasa Typu „B" a nie „A".

Komunikat

w sprawie agentów celnych ustanowionych w art. 38 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610).

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości iż następujący agenci celni, tj. firmy i osoby fizyczne są uprawnione do zawodowego lub zarobkowego załatwiania formalności celnych w niektórych urzędach celnych położonych na politycznym obszarze Polski, w zastępstwie osób wymienionych w art. 37 ust. 2 prawa celnego.

Wszelkie zmiany zachodzące w poniżej zestawionym wykazie będą podawane do wiadomości w okresach półrocznych.

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
1	Dom Składowy Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie, ul. Stawki 4/6	w Warszawie
2	Dom Ekspedycyjno-Handlowy Roman Kunkel w Warszawie, ul. Sienna 23	w Warszawie
3	Dom Ekspedycyjny Jakub Weisser w Warszawie, Marszałkowska 142	w Warszawie
4	Przewóz i Ekspedycja Bracia Chotomscy w Warszawie, ul. Wronia 2	w Warszawie
5	Juliusz Warszawski Dom Ekspedycyjno-Agenturowy Spółka firmowo-komandytowa w Warszawie, ul. Wielka 19	w Warszawie
6	T-wo Ekspedycyjno-Transportowe Józef Neuding i Syn w Warszawie, Wspólna 10	w Warszawie
7	Jan Rokicki Dom Ekspedycyjno-Celny właśc. Stanisław Kępski w Warszawie, ul. Senatorska Nr 10	w Warszawie
8	S. Baumberg Biuro Celno-Ekspedycyjne w Warszawie, Zielna 27	w Warszawie
9	Hartman i Lewinson Dom Handlowo-Ekspedycyjny w Warszawie, ul. Warecka 9	w Warszawie
10	Ludwik Sperber Dom Handlowo-Ekspedycyjny w Warszawie, ul. Chmielna 20	w Warszawie
11	„Warta" Towarzystwo Ekspedycyjne Spółka z o. o. w Warszawie, ul. Zgoda 12	w Warszawie
12	Wolny Dom Składowy Bracia Wertans w Warszawie, ul. Elbląska 17/19	w Warszawie
13	Spółka Akcyjna Przechowywania Mebli i Towarów A. Wróblewski i S-ka w Warszawie, ul. Marszałkowska 108	w Warszawie
14	Maurycy Baumberg w Warszawie, ul. Koszykowa 51	w Warszawie
15	Biuro Ekspedycyjno-Celne Andrzej Frączkowski w Warszawie, ul. Ordynacka 12	w Warszawie
16	Dom Handlowo-Ekspedycyjny Bronisław Hirszbein i Ska w Warszawie, ul. Sienna 5/7	w Warszawie
17	Biuro Ekspedycyjne Władysław Rybicki w Warszawie, Al. Jerozolimskie 26	w Warszawie
18	Biuro Ekspedycyjno-Transportowe „Warsped" Gutman i Gurewicz, w Warszawie, ul. Ś-to Krzyska 28	w Warszawie
19	Dom Handlowo-Ekspedycyjny Maurycy Gelbaum Spadk. Spółka z o. o. w Warszawie, Sosnowa 3	w Warszawie
20	Dom Ekspedycyjno-Handlowy Adam Zadrożny w Warszawie, Senatorska 10	1) w Warszawie 2) w Gdyni
21	Polska Udziałowa Ajentura Celna Spółka z o. o. w Warszawie, Królewska 10	1) w Warszawie 2) w Zebrzydowicach

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
22	Dom Ekspedycyjno-Transportowy „Exrans" w Warszawie, Senatorska 32	1) w Warszawie 2) w Gdyni
23	Jul. Herman i Co Dom Handlow Ekspedycyjny Spółka z o. o. w Warszaiwe, Ś-to-Krzyska 32	1) w Warszawie 2) w Gdyni
24	Dom Ekspedycyjno Transportowy „Expedblok" właśc. A. Baumberg w Warszawie, Nowogrodzka 36	1) w Warszawie 2) w Gdyni
25	Towarzystwo Ekspedycyjno-Transportowe „Rapid" Spółka z o. o. w Warszawie, Długa 27	1) w Warszawie 2) w Łodzi 3) w Lesznie
26	Północne Towarzystwo Transportowe i Ekspedycyjne Sp. Akc. w Warszawie, Widok 6	1) w Warszawie 2) w Łodzi 3) w Gdyni 4) w Lublińcu
27	„Polski Lioyd" Spółka Akcyjna w Warszawie, ul. Marszałkowska 97	1) w Warszawie 2) w Gdyni 3) w Katowicach 4) w Krakowie 5) we Lwowie 6) w Łodzi 7) w Zebrzydowicach
28	C. Harwig Spółka Akcyjna w Poznaniu, ul. Towarowa 15/20	1) w Warszawie 2) w Gdyni 3) w Bydgoszczy 4) w Katowicach 5) w Krakowie 6) w Łodzi 7) we Lwowie 8) w Poznaiu 9) w Wilnie 10) w Zbąszyniu
29	Polskie Towarzystwo Transportu Międzynarodowego Schenker i S-ka w Warszawie, Marszałkowska 138	1) w Warszawie 3) w Gdyni 2) w Biełymstoku 4) w Grajewie 5) w Chorzowie 6) w Katowicach 7) w Śniatynie-Załuczu 8) w Łodzi 9) w Zebrzydowicach
30	American Scantic w Polsce Spółka z o. o. w Gdyni, Nadbrzeże Polskie	w Gdyni
31	Dom Ekspedycyjno Handlowy Józef Wisławski w Gdyni, ul. Świętojańska 62	w Gdyni
32	Warszawskie Towarzystwo Transportowe Spółka z o. o. w Gdyni,	w Gdyni
33	„Pantarei" Powszechne Zakłady Magazynowe i Transportowe Spółka Akcyjna w Gdyni	w Gdyni

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
34	„Warta" Towarzystwo Ekspedycyjne Spółka z o. o. w Gdyni, Starowiejska 7	w Gdyni
35	Johannes Ick Spółka z o. o. w Gdyni, Plac Kaszubski 11	w Gdyni
36	„Polskarb" Polsko-Skandynawskie Towarzystwo Sp. Akc. w Gdyni	w Gdyni
37	Towarzystwo Ekspedycyjno-Kontrolne Bawełny Spółka z o. o. w Gdyni, Sarowiejska 16	w Gdyni
38	Biuro Spedycyjne „Spedopol" Spółka z o. o. w Gdyni, 10 lutego 19	w Gdyni
39	„Paged" Polska Agencja Drzewna Spółka z o. o. w Gdyni, Świętojańska 44	w Gdyni
40	Ludwik Modelski, Międzynarodowe Transporty w Gdyni, ul. Świętojańska 39	w Międzychodzie
41	Dom Handlowo-Ekspedycyjny Tadeusz Minkiewicz w Gdyni	w Gdyni
42	„Atlantic" Towarzystwo Transportowe Spółka z o. o. w Gdyni, Jana z Kolna 2	w Gdyni
43	Karol Kowalski w Gdyni, A. Abrahama 26	w Gdyni
44	Biuro Ekspedycyjno-Transportowe „Balto-Lewant" Spółka z o. o. w Gdyni, Starowiejska 3	w Gdyni
45	Dom Spedycyjny M. Galster Spółka z o. o. w Gdyni, Świętojańska 61	w Gdyni
46	Bergenske Baltic Transports Ltd Spółka z o. o. w Gdyni	w Gdyni
47	A. Goraj i Co Morskie Towarzystwo Transportowe Spółka z o. o. w Gdyni, Święojańska 16	w Gdyni
48	Dom Spedycyjny „Rawa" wł. Władysław i Teodor Szmańda, w Gdyni, ul. Władysława IV Nr 22	w Gdyni
49	Biuro Spedycyjne „Przewóz" Spółka z o. o. w Gdyni, Starowiejska 11	w Gdyni
50	Eugeniusz Stefaniak Dom Ekspedycyjno-Handlowy w Łodzi, Piotrkowska 130	w Łodzi
51	Dom Handlowo Ekspedycyjny Ludwik Koral Spółka z o. o. w Łodzi, Narutowicza 28	w Łodzi
52	Przedsiębiorstwo Międzynarodowych Transportów Goldman i Zylber w Łodzi, Piotrkowska 123	w Łodzi
53	Dom Transportowo-Ekspedycyjny S. Jelin i I. Rudomin Spółka Akcyjna w Łodzi, Piotrkowska 62	w Łodzi
54	Dom Ekspedycyjno Komisowy Feliks i Henryk Bracia Szczecińscy, wł. Feliks Szczeciński w Łodzi, Przejazd 15	w Łodzi
55	Transporty Międzynarodowe Stanisław Rubinsztain i S-ka, właśc. Stanisław Rubinsztajn w Łodzi, Piotrkowska 87	w Łodzi

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
56	Składy Towarowe „Warrant" Spółka Akcyjna w Łodzi, A. Kościuszki 15	1) w Łodzi 2) w Gdyni
57	Międzynarodowe Towarzystwo Transportów i Żeglugi „Mitranza" Spółka Akcyjna w Łodzi, Wólczańska 17	1) w Łodzi 2) w Lesznie
58	Lwowskie Składy Wolno Celne Spółka z o. o. we Lwowie, Rynek 7	we Lwowie
59	Maria Zawadzka Dom Spedycyjny i Komisowy we Lwowie, Sobieskiego 2	we Lwowie
60	Towarzystwo Przewozowe „Pronta" Spółka z o. o. we Lwowie, pl. Mariacki 5	we Lwowie
61	Międzynarodowy Dom Spedycyjny i Komisowy Moriz Gottlieb we Lwowie, Hetmańska 22	we Lwowie
62	Międzynarodowe Transporty Nakel i Chameides we Lwowie, Pasaż Hausmana 9	we Lwowie
63	Przedsiębiorstwo dla Międzynarodowego Transportu Goldberg i Diwald we Lwowie, pl. Mariacki 8	we Lwowie
64	Międzynarodowe Transporty Jakub Risch Dom Spedycyjny we Lwowie, Zyblikiewicza 24	we Lwowie
65	Dr. Romuald Pindelski we Lwowie, 3-go Maja 5	we Lwowie
66	Dom Spedycyjno-Komisowy Lwowski Lloyd B. Kreisberg we Lwowie, Słowackiego 6	we Lwowie
67	Langer i Nadel w Krakowie, św. Gerrutdy 27	w Krakowie
68	Biuro Spedycyjne Bolesław Bachner i S-ka w Krakowie, Wielopole 3	w Krakowie
69	Dom Spedycyjny i Komisowy Stoeger i S-ka Spółka z o. o. w Krakowie, J. Sarego 3	w Krakowie
70	Międzynarodowe Biuro Spedycyjne S. Flaumenhaft w Krakowie, Długa 50	w Krakowie
71	Dom Spedycyjno-Komisowy „Transport" Krakowska Spółka Akcyjna z o. o. w Krakowie, Szpitalna Nr 17	w Krakowie
72	Spółka Transportowa „Krakowska-Cracovia" Spółka z o. o. w Krakowie, Grodzka 60	w Krakowie
73	Biuro Spedycyjno-Komisowe „Hermes" Spółka z o. o. w Krakowie, Stolarska 13	w Krakowie
74	Przedsiębiorstwo Transportów Międzynarodowych „Protos" (Dr. Halpern i S-ka) w Krakowie, Floriańska 55	w Krakowie
75	Dom Spedycyjny Jan Rzewicok, w Katowicach, Dworcowa 18	w Katowicach
76	Dom Spedycyjny i Komisowy S. Kuppermann w Katowicach, Sokolska 9	w Katowicach

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
77	Towarzystwo Transportowo-Celne H. Karpiński i S-ka w Katowicach, Pocztowa 10	w Katowicach
78	Józef Lenartowicz Dom Ekspedycyjno-Komisowy Spółka z o. o. w Katowicach, Szopena 4	1) w Katowicach 2) w Sosnowcu
79	Michał Lachmann i Syn Dom Handlowo-Ekspedycyjny w Sosnowcu, Przejazd 1	w Sosnowcu
80	Dom Ekspedycyjno-Celny Adalf Landau w Sosnowcu 3-go Maja 11-a	w Sosnowcu
81	Dom Ekspedycyjny Maurycy Galster w Częstochowie, Panny Marii 21	1) w Lublińcu 2) w Sosnowcu
82	Dom Handlowo-Ekspedycyjny „Globus" Bracia Freundowie w Częstochowie, Al. Kościuszki 7	w Lublińcu
83	Fabian vel Eliasz Fajwel Engel w Białymstoku, Starobojarska 21-a	w Białymstoku
84	Biuro Transportowe „Północ" w Białymstoku, R.-Kościuszki 9	w Białymstoku
85	Dom Handlowo-Ekspedycyjny Izaak Sztein w Białymstoku, Artyleryjska 9/13	1) w Białymstoku 2) w Grajewie 3) w Gdyni
86	Augenblick i S-ka w Bielsku, Kolejowa 21	1) w Bielsku 2) w Zebrzydowicach
87	Dom Spedycyjny Nowak i Niemczik, właśc. Alfred Nowak w Bielsku	w Bielsku
88	Maurycy Loebel Dom Spedycyjny w Bielsku	w Bielsku
89	Zygmunt Stachowski Dom Ekspedycyjny w Poznaniu, Małe Garbary 9	w Poznaniu
90	Dom Ekspedycyjny „Express" Franciszek Wilczyński w Poznaniu, Małe Garbary 5	w Poznaniu
91	Dom Spedycyjny „Rawa", właśc. Władysław Szmańda w Bydgoszczy, Śniadeckich 37	w Bydgoszczy
92	Dom Ekspedycyjno-Handlowy W. Grześkowiak w Toruniu, Bydgoska 12	w Miasteczku
93	Neugröschl, Grossmann i S-ka Międzynarodowe Biuro Spedycyjne w Bielsku, Kazimierza W. 10	w Bielsku
94	Dom Ekspedycyjno Handlowy Arnold Szmand w Lesznie, plac Dr. Metziga 23	w Lesznie
95	Przedsiębiorstwo Spedycyjne „Silesia-Transport", wł. Paweł Haltof w Cieszynie, Szeroka 1	w Cieszynie
96	Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe „Spedoglob" w Przemyślu, Mickiewicza 10	w Przemyślu
97	„Avis" Dom Spedycyjny i Handlowy Spółka z o. o. w Śniatynie-Załuczu	w Śniatynie-Załuczu

L. p.	Nazwa firmy agenta celnego oraz główna siedziba	Uprawnienie do zawodowego załatwiania formalności celnych posiada w Urzędach Celnych
98	Abraham Adam Rek w Załuczu-Dworzec	w Śniatynie-Załuczu
99	Dom Bankowy T. Bunimowicz w Wilnie, Wielka 44	w Wilnie
100	E. Strakun Transporty Międzynarodowe w Wilnie, Wielka 32	w Wilnie
101	Kazimierz Zaborowski Dom Ekspedycyjno-Handlowy w Zbąszyniu, 17 stycznia 36	w Zbąszyniu
102	Fr. Zaborowski i I. Sobański Międzynarodowi Spedytorzy w Zbąszyniu, 17 stycznia 35	w Zbąszyniu
103	Biuro Ekspedycyjno-Celne Zdzisław Sojda w Zebrzydowicach	w Zebrzydowicach
104	Dom Komisowo-Ekspedycyjny P. Urwicz i E. Sommer w Kolnie	w Wincencie
105	Franciszek Mrozik w Międzychodzie n. W.	w Międzychodzie

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 24 marca 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,98	88,55
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,28	$5{,}25\frac{1}{2}$
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	$5{,}27\frac{1}{2}$	5,25
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	289,45	287,75
Franki francuskie . . .	100 Fr.	24,28	24,14
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	120,45	119,65
Funty angielskie	1 Ł.	25,84	25,68
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	16,40	15,70
Korony duńskie . . .	100 K.	115,34	114,50
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	129,78	128,80
Korony szwedzkie . . .	100 K.	133,23	132,25
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	24,30	23,80
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,42	11,00
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	124,00	120,00
Pengő węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	97,00	96,00

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . .	100 Fl.	288,75	289,45	288,05
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,78	211,94
Bruksela . . .	100 Blg.	88,80	88,98	88,62
Budapeszt . .	100 Png	—	—	—
Bukareszt . . .	100 Lei	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gld.	100,00	100,20	99,80
Helsinki . . .	100 Mk.	—	11,42	11,36
Konstantynopol .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . .	100 K.	115,05	115,34	114,76
Londyn	1 Ł.	25,77	25,84	25,70
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan . . .	100 Lir.	—	27,95	27,75
Montreal . . .	1 Dol.	—	$5{,}28\frac{5}{8}$	$5{,}26\frac{1}{8}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	$5{,}27\frac{3}{8}$	$5{,}28\frac{5}{8}$	$5{,}26\frac{1}{8}$
Nowy Jork telegr	1 Dol.	$5{,}27\frac{3}{4}$	5,29	$5{,}26\frac{1}{2}$
Oslo	100 K.	129,45	129,78	129,12
Paryż	100 Fr.	24,22	24,28	24,16
Praga	100 K.	18,35	18,40	18,30
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	132,90	133,23	132,57
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	120,15	120,45	119,85
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	132,00	128,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.